

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 31/17
Люксембург, 15 март 2017 г.

Решение по дело C-536/15
Tele2 (Netherlands) BV, Ziggo BV и Vodafone Libertel BV/Autoriteit
Consument en Markt (ACM)

Съгласието на телефонен абонат за публикуването на данните му включва и използването им в друга държава членка

Широко хармонизираната правна рамка позволява да се осигури на цялата територия на Съюза еднаквото спазване на изискванията в областта на защитата на личните данни на абонатите

Белгийското дружество European Directory Assistance (EDA) предлага телефонни справочни услуги и указатели, достъпни от белгийска територия. То иска от предприятията, които предоставят телефонни номера на абонати в Нидерландия (а именно Tele2, Ziggo и Vodafone Libertel), да му дадат достъп до данните, свързани с техните абонати, като се позовава в това отношение на предвидено в нидерландското право задължение, което само по себе си транспонира европейската директива за универсалната услуга¹. Като преценяват, че не са длъжни да предоставят въпросните данни на предприятие, установено в друга държава членка, тези предприятия отказват да предоставят исканите данни.

Сезиран със спора, College van Beroep voor het bedrijfsleven (Апелативен съд по административните спорове в икономическата област, Нидерландия) отправя преюдициални въпроси до Съда. Освен въпроса дали дадено предприятие е длъжно да предостави данните за абонатите си на доставчик на телефонни справочни услуги и указатели, установен в друга държава членка, тази юрисдикция иска, при утвърдителен отговор, да установи дали следва да се даде възможност на абонатите да изберат да дадат или не съгласието си в зависимост от страните, в които предприятието, което иска тези данни, предоставя услугите си. В това отношение нидерландската юрисдикция пита как трябва да се уравни спазването на принципа за недопускане на дискриминация и защитата на личния живот.

В решението си от днес Съдът постановява в отговор на първия въпрос, че **Директивата за универсалната услуга включва и всяка молба, отправена от предприятие, установено в държава членка, различна от държавата, в която са установени предприятията, които предоставят телефонни номера на абонати.**

Всъщност от самия текст на релевантния член² от директивата става ясно, че той се отнася до всички разумни молби за предоставяне на съответната информация с оглед на осигуряването на общодостъпни справочни услуги и указатели. Освен това този член налага предоставянето да бъде извършено при недискриминационни условия.

Следователно този член не прави никакво разграничение според това дали молбата е отправена от предприятие, установено в същата държава членка като тази, в която е установено предприятието, до което е адресирана молбата, или в друга държава членка. Липсата на разграничение съответства на целта, преследвана с директивата, която се

¹ Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга) (ОВ L 108, 2002 г., стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 213), изменена с Директива 2009/136/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. (ОВ L 337, 2009 г., стр. 11).

² Член 25, параграф 2 от директивата.

изразява по-специално в това на територията на целия Съюз да се осигурят качествени общественодостъпни услуги чрез ефективна конкуренция и избор.

Освен това отказът да се предоставят данните за абонатите на подалите молбите единствено защото те били установени в друга държава членка би бил несъвместим с принципа за недопускане на дискриминация.

Що се отнася до въпроса дали следва да се остави на абонатите изборът да дадат или не съгласието си в зависимост от страните, в които искащото данните предприятие предоставя услугите си, Съдът се позовава на предходната си съдебна практика³. След като предприятието, което е предоставило на абоната телефонен номер, го е информирало за възможността личните му данни да бъдат предадени на трето предприятие с цел публикуването им в публичен указател и след като абонатът се е съгласил с това публикуване, не трябва отново да се иска съгласието на въпросния абонат за предаването на същите данни на друго предприятие, ако е гарантирано, че съответните данни няма да бъдат използвани за други цели, освен за тези, за които са събрани с оглед на първото им публикуване.

Всъщност при тези условия **предаването на същите данни на друго предприятие, което иска да ги включи в публичен указател, без абонатът отново да е дал съгласие, не накърнява самата същност на правото на защита на личните данни**, закрепено в Хартата на основните права на Европейския съюз.

От друга страна, Съдът констатира, че каквото и да е мястото му на установяване в Съюза, предприятието, което предоставя общодостъпни справочни телефонни услуги и указатели, действа в широко хармонизирана правна рамка, която позволява да се осигури на цялата територия на Съюза еднаквото спазване на изискванията в областта на защитата на личните данни на абонатите.

Ето защо **предприятието, което предоставя телефонни номера на абонатите си, не следва да поиска съгласието на абоната, така че той да изрази това съгласие отделно в зависимост от държавата членка**, към която могат да бъдат предадени засягащите го данни.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708

³ Решение на Съда от 5 май 2011 г., Deutsche Telekom (C-543/09).